

VARGA SZILVESZTER VERSEI

EPIZÓD

Ülök a papír előtt, cigarettázom,
s ahogy szaporodik bennem a füst,
a kátrány és a nikotin sárga leve,
úgy emelkedik a vérnyomásom.
Érzem: nehéz már fejem, lélegzésem,
szívem is szaporább ütemet vesz,
s ha lefekszem, rövidebbeknek tetszenek
az éjjelek. Nincs menekvés! Vergődésbe
hajt az alkotni vágyó lendület:
a születés és a pusztulás kínvallása
ez. Míg a szavakból vers lesz,
magamtól ölök el többnapnyi életet.

AZ ÖTÖDIK NAP

Az ötödik nap
hozott a föld élő állatokat,
és mi képünkre
teremtettük az istent,
magunk dicsőségére.

KOROMSZÍNŰ VÁROS

Pesti impressziók

Tüdőim falai lehetnek ilyen mocskos-foltosok,
mint itt a házak, sárgán és barnán
szürke-feketék, s rajtuk a kidagadt
vérerek veretes szecessziója megannyi
cizellált kovácsoltvas erkély.

Két gázkamrámban millió pórus sorvad,
eltömődnek a léghuzat-csatlakozások,
akár autók kilehelt gázától burjánzó
pormacskáktól utcaarcon a horpadások.
Ereimben szaporodik a szenvedély, és
nem választ ki a két vesebagy, és
vérbe tért mérgekért sír az ürülék —
kiült az est az ablakokba, szétekint,
kigyulladt-e már a város ezernyi csillaga,
tompá szemét a fénylő Pestre veti Buda.